Td 052_17

Από μικρό στα γράμματα μεγάλο στο σχολείο
ήρθε η ώρα του φαγιού να πα να γευματίσω.
Στο δρόμο που επήγαινα το Θεό παρακαλούσα
να βρω τη μάνα μου καλά να πα να την φιλήσω.
Στο σπίτι όταν έφτασα στο σπίτι όταν φτάνω
βρίσκω τη μάνα μ' αγκαλιά με ένα ξένον άντρα.
Τι θαύματα τι πράματα είναι αυτά που κάνεις
σαν έρθει ο πατέρας μου εγώ θα μαρτυρήσω.
Και τι θα πεις παλιόπαιδο και τι θα μαρτυρήσεις.
Ό,τ' είδαν τα ματάκια μου αυτά θα μαρτυρήσω.
'Πό μάσχαλας το έπιασε και σαν αρνί το σφάζει
το βάζει μέσα στο ταψί το μάγειρα το πάει.
Να μάγειρα μαγείρεψε και στ' άλας μην το βλέπεις.
Κι εκείνος το κατάλαβε και το γυρνάει πίσω.
Να και ο άντρας κι έρχεται καβάλα στ' άλογό του
Γυναίκα πού 'ναι το παιδί πού 'ναι κι ο Κωσταντίνος.
Το έλουσα το χτένισα και στο σχολειό του πάει.
Χτυπά το άλογο ζεγκί και στο σχολειό του πάει.
Δάσκαλε μ' πού 'ναι το παιδί πού 'ναι κι ο Κωσταντίνος.
Τρεις μέρες έχω να το δω και τρεις να το διαβάσω
και άλλες τρεις να μην το δω το νου μου θε να χάσω.
Χτυπά το άλογο ζεγκί στο σπίτι του πηγαίνει.
Γυναίκα μ' πού 'ναι το παιδί πού 'ναι κι ο Κωσταντίνος.
Το έλουσα το χτένισα στη θεία του πηγαίνει.
Χτυπά το άλογο ζεγκί στη θεία του πηγαίνει.
Θεία μου πού 'ναι το παιδί πού 'ναι κι ο Κωσταντίνος.
Τρεις μέρες έχω να το δω και τρεις να το φιλήσω
και άλλες τρεις να μην το δω θα το ελησμονήσω.
Κάτσε άντρα μ' να φας φαΐ κι ο Κωσταντίνος θά 'ρθει.
Κι εκείνο 'πιλογήθηκε επάνου στο τραπέζι.
Αν είσαι λύκος φάγε με σκύλος κατέλυσέ με
κι αν είσαι ο πατέρας μου σκύψε και φίλησέ με.